

„selvstændig“ til; men jeg gjorde tidligere opmærksom paa, at det bliver noget ganske Andet, naar man lægger Ordet „selvstændig“ til Staten, det maatte den ærede 4de Rigsdagsmand for Rebhun. (Nothe) ogsaa gjøre, for at kunne udtale sig saaledes, som han udtalte sig. Det er en foederativ Forbindelse, som er bebudet ved den Kgl. Kundgjørelse af 28de Januar 1852, og det er en foederativ Forbindelse, der her nu stræbes efter, og maa stræbes efter, og derfor troer jeg, at man bestandigt maa holde for Die, at her for Dieblikket ikke længer kan tales om Danmark og Slesvig som en Stat; her kan kun tales om Statsdelene hver for sig. De forskellige Dele kunne i den Forstand, som vi have taget Udtrykket, kaldes Stater; men to af disse Dele kunne tilsammen for Dieblikket ikke længer kaldes Staten; kun alle 3 Dele tilsammen kunne kaldes Staten. Man kan kalde det Hele Monarchie Staten, og man kan ogsaa i den Forstand, hvori vi have taget Ordet, kalde enhver enkelt Landsdeel en Stat, men vi kunne ikke kalde enhver enkelt Landsdeel, ligesaa lidt som to af de tre Landsdele, Staten.

Monrad: Jeg kan ikke tjene den ærede Rigsdagsmand, der nu satte sig, med at fremstille hans Spørgelse. Det er kun, naar man selv viser det frem, naar man søger at fræmme med det, saaledes som den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (G. Winther) søgte at fræmme Forsamlingen fra dette Uendringforslag, ved at sige, at det var bureaukrattisk, at der er Leilighed dertil. Det var virkelig et Spørgelse, som den ærede Rigsdagsmand da stillede op. Han beraabte sig paa den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2 Valgfreds (Tscherning); men jeg troer ingenlunde, at den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2 Valgfreds udviklede dette. Han udviklede, at der var en Forskel i vor Opfattelse af det Forhold, hvori hele Monarchiet skulde staae til de enkelte Statsdele. Jeg ønskede at gjøre Fællesforfatningen i flere Henseender stærkere end han, og den ærede Rigsdagsmand søgte derimod at gjøre de enkelte Statsdele selvstændigere end jeg. Det var Forskjellen, men jeg troer ikke, at der var den fjerneste Tanke eller Tale om

en meer eller mindre „bureaukrattisk“ Opfattelse. Det var Noget, som Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 1 Valgfreds tog til Hjælp; for at faae en Afgjørelse af Sagen efter sin Anskuelse.

Jeg skal forøvrigt gjerne indrømme, at jeg ikke er ligegyldig for Slesvig. Jeg har ikke glemt de Opoffrelser, som denne Landsdeel har medført for os. Mig er det derfor ikke nok, at vi her blot raadslaae om Kongerigets egne Anliggender, uden at tage Hensyn til, hvorledes det vil komme til at gaae med Monarchiets Anliggender i det Hele. Selv om jeg derved kunde være sikker paa at faae en Majoritet, som vilde følge mig ved alle indre Reformer, selv om Majoriteten var noksaa tro og vilde følge mig og lade sig lede af mig, saa at jeg ved den fik en væsentlig Indflydelse paa denne enkelte „Statsdeels“ Anliggender, saa vilde dette for mig ikke være nogen tilfredsstillende Afgjørelse; thi Slesvig har for mig en særdeles stor Betydning (En Stemme: Det har det for os Alle!). Det glæder mig at høre, at det har Betydning for Dem Alle; men Betydningen mener jeg maa være: af den samme fælles Forbindelse, hvori man tidligere troede, at kun Slesvig kunde optages med os, nu efter Regjeringens, saavel som efter Manges Duffe her i Salen, skal blive det Baand, som skal omfatte hele Monarchiet.

J. M. Hansen: Jeg har ikke udtalt det Allermindste, hvoraf Noget kunde være berettiget til at sige, at jeg er ligegyldig for Slesvig, eller Noget, som kan berettigge Noget til at sige, at jeg ikke bryder mig om Slesvig og Holsteen; men, hvad jeg har sagt, det er, at den ærede Rigsdagsmand ofte søger paa at bringe Spørgsmaalet om Slesvig ind, hvor det ikke hører hjemme.

Ordføreren: Ja, det var netop det Sidste, jeg vilde have sagt, idet jeg tillige vilde have gjort opmærksom paa, at hele Rigsdagen som Udvalg ofte nok har udtalt sin Sympathie for Slesvig og dets Forhold, saaledes at det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgfreds ikke kan være uvidende om, at det var et almindeligt Duffe, at man kunde sikkre Slesvig en gunstig Stilling, og, naar han altsaa i dette Dieblik har udtalt sig, som om